

KÁNYÁDI SÁNDOR

K. GY. SZÍN-MŰVÉSZ UTOLSÓ MONOLÓGJA

talán csak az ügyelő
késte le a függőnyt
talán csak az ügyelő
zúg zúg a taps dübörög
már hajolni illenék
függőnyre menni de
fölkelni nem lehet
mert az a számár ügyelő
az ügyeletes ügyelő

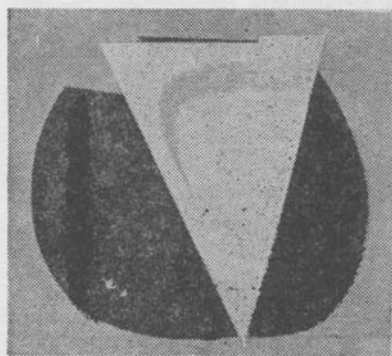
fekszem hát moccanatlan
majdnemhogya kiterítve

sokszor próbáltam de ennyire
még sohasem sikerült csehov
se írhatta volna különbül
itt szülővárosomban
egy hotelszobában
a bemutató előestéjén
gyönyörű gyönyörű akár
ezek a nők itt
az ágyam körül
mennyeien vannak istenem
és mind fehérben
mennyeien voltak
és eljött kossuth
és itt áll biberach
lucifer-trigorin-tyetyerev
jó estét cařavencu úr
valami nagy csiszlikséget gyanítok
téma egy kis elbeszéléshez
igen tisztelt kéllábúak
szóljon már valaki annak az
ügyelőnek engedje le végre
azt a függőnyt zoltán zoltán

szakhmáry zoltán
a színész is csak ember
hiúbb mint a többi
szeret fürödni a tapsban
őszintébb is mint a többi de
ez már nem is taps
maga a tenger
az óceán
az éter vagy mi az ördög
én titkos nagy jehovám
ha valaha kell majd neked az életem
csak gyere érte és vidd
hát jól van fölkelek
föl tisztelt nagyérdemű
félte-szeretve tisztelt
barátaim vége
le a maszkkal vége
a komédiának
ebben a serlegben
melyet most mutatok föl
nem mérgezett italt
vagy mámorító nedűt
egyaránt mimelő tea
hanem hamuvá hamvadt
magam vagyok

sírjatok kérlek
ti egyre távolabbról tapsolók
kik velem haltatok egy kicsit
most is mint annyiszor
ti akikért végig éltem
annyi keserű életet
és annyi de annyi gyönyörű halált
jó éjszakát

Kolozsvár, 1977. november 11—12.

Harald Meschendörfer: Hiroshima